

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 30ΗΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1992

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΜΙΧΑΗΛ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΕΔΑΦΟΛΟΓΙΑ. — 'Εκτίμηση τοῦ διαθεσίμου καλίου καὶ τῶν ἐδαφῶν μὲ τὴ μέθοδο τοῦ ὁξικοῦ ἀμμωνίου καὶ τὰ προβλήματά της, ὑπὸ Λ. Λ. Σιμώνη καὶ Σ. Μπλαδενοπούλου*', διὰ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἰωάννου Παπαδάκη.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τὸ κάλι ὑπάρχει στὸ ἐδαφος σὲ διάφορες μορφές [31, 32], ποὺ ἀνάλογα μὲ τὸ βαθμὸ διαθεσιμότητάς του στὸ φυτό, χαρακτηρίζεται ὡς K-ἐδαφοδιαλύματος (ὑδατοδιαλυτό), K-έναλλακτικὸ καὶ K-μὴ-έναλλακτικό. Τὸ κάλι τοῦ ἐδαφοδιαλύματος καὶ τὸ έναλλακτικὸ ἀποτελοῦν τὶς μορφές τοῦ ἐδαφικοῦ καλίου ποὺ κυρίως προσλαμβάνουν τὰ φυτά, καὶ μολονότι τὰ φυτὰ προσλαμβάνουν καὶ μὴ-έναλλακτικὸ κάλι [1, 32], οἱ περισσότερες μέθοδοι ποὺ χαρακτηρίζουν τὰ ἐδάφη ἀναφορικὰ μὲ τὴ διαθέσιμη ποσότητα ποὺ περιέχουν, βασίζονται στὸν προσδιορισμὸ τοῦ έναλλακτικοῦ καλίου [4, 34, 43].

Γιὰ τὴν ἐκχύλιση τοῦ έναλλακτικοῦ καλίου τῶν ἐδαφῶν χρησιμοποιοῦνται διάφορα ἐκχυλιστικὰ διαλύματα [31, 37]. Ἀνάλογα μὲ τὶς ἰδιότητες τῶν ἐκχυλιστικῶν αὐτῶν καὶ τὶς συνθῆκες ἐκχύλισης ποὺ ἐφαρμόζονται, ἐκχυλίζονται διάφορα ποσοστὰ τοῦ έναλλακτικοῦ καλίου [21, 36]. Ἀραιὰ διαλύματα ἀλάτων θεωροῦνται, γενικά, ὡς τὰ πιὸ κατάλληλα ἐκχυλιστικὰ γιὰ τὸν προσδιορισμὸ τοῦ έναλλακτικοῦ καλίου τοῦ ἐδάφους καὶ ἡ διάκριση μεταξὺ έναλλακτικοῦ καὶ μὴ-έναλλακτικοῦ καλίου ἐπιτυγχάνεται καλύτερα μὲ διαλύματα ἀλάτων ἀμμωνίου [21, 31, 36]. Ἀπ' αὐτά, τὸ

* A. D. SIMONIS, S. B. BLADENPOULOU, *Assessment of available potassium of soils by the method of ammonium acetate and its problems.*

διάλυμα του δεξιού αμμωνίου (NH_4OAc) θεωρεῖται λόγω τῶν χαρακτηριστικῶν του νὰ ἐκχυλίζει μιὰ δρισμένη μορφὴ τοῦ ἐδαφικοῦ καλίου καὶ νὰ μὴν ἀφήνει ὑπολείμματα ἀλάτων στὸν καυστήρα τοῦ φλογοφωτομέτρου, ὡς τὸ πρότυπο ἐκχυλιστικὸ διάλυμα γιὰ τὸν προσδιορισμὸ τοῦ ἐναλλακτικοῦ καλίου τῶν ἐδαφῶν [10, 28, 31]. Πιὸ εἰδικά, τὸ ἐναλλακτικὸ κάλι τοῦ δρίζεται ὡς ἐκεῖνο ποὺ ἐκχυλίζεται μὲ ὃνδετερο κανονικὸ διάλυμα NH_4OAc , ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ὑδατοδιαλυτὸ κάλι [16] ποὺ συνυπολογίζεται συνήθως μὲ τὸ ἐναλλακτικὸ καὶ οἱ δυὸ μορφὲς μαζὶ ἀναφέρονται ὡς δλικὸ κάλι τοῦ ἐδάφους.

Τὸ ἐναλλακτικὸ κάλι τοῦ ἐδάφους ἐπικράτησε νὰ ὑποδηλώνει τὸ διαθέσιμο κάλι τοῦ ἐδάφους καὶ νὰ ἐκφράζει τὴν ἔννοια τῆς παραμέτρου ποσότητας [31], ἀλλὰ αὐτὸ ἐπιτυγχάνεται μερικῶς μόνο, ἀφοῦ τὰ φυτὰ μποροῦν νὰ προσλαμβάνουν καὶ μὴ ἐναλλακτικὸ κάλι τοῦ ἐδάφους. Ἐπιπλέον ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἐναλλακτικοῦ καλίου τῶν ἐδαφῶν δὲν μᾶς δίνει πληροφορίες σχετικὰ μὲ τὴν ταχύτητα διάχυσης τῶν ἴοντων καλίου πρὸς τὶς ρίζες τῶν φυτῶν καὶ κατ’ ἐπέκταση γιὰ τὸ βαθμὸ διαθεσιμότητάς τους στὰ φυτά [14]. Εἶναι ἀναγκαῖο νὰ γνωρίζουμε κατὰ πόσο ὁ ρυθμὸς μὲ τὸν δποῖο οἱ ρίζες τῶν φυτῶν τροφοδοτοῦνται μὲ κάλι εἶναι ἵκανοποιητικὸς ὥστε νὰ συμβαδίζει μὲ τὸ ρυθμὸ ἀνάπτυξης τῶν φυτῶν [14].

Πολλὲς ἰδιότητες τοῦ ἐδάφους ἐπηρεάζουν τὸ βαθμὸ διαθεσιμότητας τοῦ ἐναλλακτικοῦ καλίου [7, 41, 44], μεταξὺ τῶν δποίων ἡ μηχανικὴ σύσταση βρέθηκε νὰ παίζει τὸ σημαντικότερο ρόλο [11, 20, 23]. Σὲ ἐδάφη ποὺ διαφέρουν κατὰ τὴν περιεκτικότητά τους σὲ ἀργιλλο παρατηρήθηκε μιὰ φτωχὴ σχέση τοῦ ἐναλλακτικοῦ καλίου τῶν ἐδαφῶν μὲ τὴ συγκέντρωση καλίου τοῦ ἐδαφοδιαλύματος [23, 39], καθὼς καὶ μὲ τὴν πρόσληψη καλίου ἀπὸ τὰ φυτά [12, 22]. Στὴν Ὀλλανδίᾳ [8] ἡ ἐκτίμηση τοῦ διαθέσιμου καλίου τῶν ἐδαφῶν γίνεται μὲ τὴ μέθοδο τοῦ HCl . Βρέθηκε, δμως, ὅτι ἡ ποσότητα τοῦ ἐκχυλιζόμενου καλίου τοῦ ἐδάφους μὲ τὸ διάλυμα 0,1N HCl χρειάζεται νὰ ἐκτιμήθει διαφορετικὰ γιὰ ἐδάφη ποὺ διαφέρουν κατὰ τὴν περιεκτικότητά τους σὲ κλάσματα μηχανικῆς σύστασης $<16 \mu \text{m}$ ἢ $\text{pH} < 5$, (26, 27). Ἡ μέθοδος Morgan, ὅπως τροποποιήθηκε ἀπὸ τὸν Barbier [2] ἀναφέρεται στὴ βιβλιογραφία [4] ὅτι, δίνει ἀποτελέσματα ἀνάλογα μὲ κεῖνα ποὺ λαμβάνονται ἀπὸ μετρήσεις τοῦ ἐναλλακτικοῦ καλίου διορθωμένες γιὰ τὴν περιεκτικότητα σὲ ἀργιλλο, διάλυμα δὲ 0,025 N CaCl_2 ὅτι ἐκχυλίζει μιὰ ἐλαττούμενη ἀναλογία τοῦ ἐναλλακτικοῦ καλίου ἀπὸ ἐδάφη μὲ αὐξανόμενη ποσότητα ἀργιλλου [13, 33]. Στὰ ἐπόμενα λίγα χρόνια παραπέρα προσοχὴ ἀναμένεται νὰ δοθεῖ πάνω στὶς ἰδιότητες τοῦ ἐδάφους ποὺ ἐπηρεάζουν τὴ διαθεσιμότητα τοῦ ἐδαφικοῦ καλίου καὶ στὶς ἀλληλεπιδράσεις τους [7, 41].

Ἡ ἐργασία αὐτὴ περιλαμβάνεται στὸ γενικότερο πλαίσιο τῶν ἐρευνητικῶν δραστηριοτήτων τοῦ Ἰδρύματος πάνω σὲ θέματα γονιμότητας τοῦ ἐδάφους. "Εχει σὰν

σκοπό τη διερεύνηση-ձξιολόγηση της μεθόδου του δξικού αμμωνίου, που χρησιμοποιεῖται στις πιο πολλές χώρες του κόσμου για την έκτιμηση του διαθέσιμου καλίου τῶν ἐδαφῶν [4, 8, 28, 31, 43] καὶ στήν ἀπόκτηση τῶν βασικῶν ἐκείνων γνώσεων που θεωροῦνται ἀπαραίτητες γιὰ τὴν καλύτερη κατανόηση τῶν προβλημάτων που συναντῶνται κατὰ τὴ χρήση της. Ἡ μέθοδος συμπεριλήφθηκε ἡδη πρὸς βαθμολόγηση, μὲ κατάλληλα πειράματα, στὸ ἔρευνητικὸ πρόγραμμα «Ἐκτίμηση τῶν ἀπαιτήσεων τῶν λιπασμάτων βασικῶν καλλιεργειῶν μὲ βάση τὴν ἀνάλυση του ἐδάφους». Παράλληλα μελετᾶται καὶ ἡ μέθοδος Dirks, που στὴ χώρα μας ἔχει μιὰ μακρὰ ιστορία καὶ τὰ πειραματικὰ δεδομένα που πάρθηκαν [29, 40, 42] συνέτειναν στὸ νὰ χρησιμοποιεῖται ἀκόμα στὸ "Ιδρυμά μας".

ΤΑΙΚΑ – ΜΕΘΟΔΟΙ

Χρησιμοποιήθηκαν, συνολικά, εἰκοσιπέντε ἐπιφανειακὰ δείγματα ἐδάφους ἀπὸ διάφορες γεωργικὲς περιοχὲς τῆς Βόρειας Ἑλλάδος καὶ στὸ ἔργαστήριο προσδιορίστηκαν σύμφωνα μὲ τὴν ἴσχυονσα μεθοδολογία [15] τὰ γενικὰ χαρακτηριστικά τους. Ἡ περιεκτικότητα τῶν ἐδαφῶν σὲ κλάσματα μηχανικῆς σύστασης <20 μ (ἄργιλος + λεπτὴ ἵλυς) κυμανόταν ἀπὸ 9-56%, οἱ τιμὲς pH (KCl) ἀπὸ 4,18-7,53, ἡ περιεκτικότητα σὲ ὄργανικὴ ψῆφη ἀπὸ 0,9-12% καὶ τὸ CaCO₃ ἀπὸ 0-28,3%. Τὰ ἐδάφη στὴ συνέχεια ἐκχυλίστηκαν μὲ διάλυμα NH₄OAc σὲ δυὸ ἀναλογίες ἐδάφος: ἐκχυλιστικὸ 1:10 καὶ 1:25 (ἀπλὴ ἐκχύλιση 5 g ἐδάφους + 50 ml ἐκχυλιστικὸ καὶ τριπλὴ ἐκχύλιση 4 g ἐδάφους + 33 ml ἐκχυλιστικό), μὲ κορεσμένο μὲ CO₂ ἀπεσταγμένο νερό (μέθοδος Dirks) (9) καὶ μὲ ζέον διάλυμα 1 N HNO₃ [45].

Γιὰ τὴ λήψη βιολογικῶν κριτηρίων ἀξιολόγησης τῶν τιμῶν ἀνάλυσης του ἐδαφικού καλίου, τὰ ἐδάφη καλλιεργήθηκαν μὲ φυτὰ ryegrass (*Lolium perenne*) σὲ δοχεῖα (3 ἐπαναλήψεις), σύμφωνα μὲ τὴν τεχνικὴ πειραματισμοῦ ποὺ περιγράφεται σὲ ἄλλη μας ἐργασία [38]. Ἐγιναν συνολικὰ 5 κοπὲς τῶν φυτῶν (ἀνὰ 5 βδομάδες περίπου κάθε κοπή) καὶ ἀντίστοιχοι προσδιορισμοὶ καλίου στὴ φυτικὴ ψῆφη.

Ἡ συγκέντρωση καλίου στὰ διάφορα ἐκχυλίσματα ἐδάφους καὶ φυτικῆς ψῆφης προσδιορίστηκε φλογοφωτομετρικά.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Στὸν Πίν. 1 δίνονται τὸ εῦρος τῶν τιμῶν καὶ οἱ μέσες τιμὲς του καλίου που ἐκχυλίστηκε ἀπὸ τὰ 25 ἐδάφη μὲ τὰ ἐκχυλιστικὰ ποὺ χρησιμοποιήθηκαν. Οἱ διορθωμένες NH₄OAc-K τιμὲς προέκυψαν ἀπὸ τὴν παρακάτω σχέση που χρησιμοποιεῖ-

ται στήν 'Ολλανδία [5, 26, 27] για τη διόρθωση τῶν τιμῶν τοῦ ἐναλλακτικοῦ καλίου πού λαμβάνονται μὲ τὴ μέθοδο τοῦ HCl:

$$\text{διορθωμένες τιμές } K = \frac{\text{τιμής } \text{ἐναλ. } K \times b}{0,15 \times \text{pH}(KCl) - 0,05}$$

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

Εὕρος τιμῶν καὶ μέσες τιμές τοῦ καλίου πού ἐκχυλίστηκε ἀπὸ τὰ 25 ἔδαφη μὲ τὰ ἐκχυλιστικὰ πού χρησιμοποιήθηκαν.

Ranges and mean values of potassium extracted by the extractants used from the 25 soils.

Έκχυλιστικό	Εὕρος τιμῶν mgK/100 g ἔδαφους	Μέσες τιμές mgK/100 g ἔδαφους
1N NH ₄ OAc (1:10)	6,2-45,9	25,9
1N NH ₄ OAc (1:25)	7,8-49,5	28,2
κορεσμέν. μὲ CO ₂ ἀπεσταγμένο H ₂ O	0,21-0,90	0,52
1N NH ₄ OAc (1:10) (διορθωμένες τιμές)	7,6-58,6	31,1
1N HNO ₃	20,4-130,2	74,2

Οἱ τιμές τοῦ b ὑπολογίστηκαν ἀπὸ τὴν ἐκατοστιαία περιεκτικότητα τῶν ἔδαφῶν σὲ κλάσματα μηχανικῆς σύστασης <20 μ (ἄργιλος + λεπτὴ ἰλύς) καὶ τοὺς συντελεστές διόρθωσης πού χρησιμοποιοῦνται ἀντίστοιχα στήν 'Ολλανδία [26] γιὰ τὴν ἐκατοστιαία περιεκτικότητα τῶν ἔδαφῶν σὲ κλάσματα μηχανικῆς σύστασης <16 μ.

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πειράματος τοῦ θερμοκηπίου καὶ τῶν ἐργαστηριακῶν ἀναλύσεων ὑπέστησαν στατιστικὴ ἐπεξεργασία. Στὸν Πίν. 2 δίνονται οἱ ἀριθμητικὲς τιμές καὶ τὰ ἐπίπεδα σημαντικότητας τῶν συντελεστῶν συσχέτισης μεταξὺ δεικτῶν διαθεσιμότητας τοῦ καλίου τῶν ἔδαφῶν (ἐκχυλισθέντων ποσῶν καλίου) καὶ ἀπόδοσης ξηρῆς οὐσίας φυτῶν ryegrass - πρόσληψης καλίου ἀπὸ τὰ φυτὰ ryegrass κατὰ τὴν 1η, 1η+2η, 1η+2η+3η, 1η+2η+3η+4η, 1η+2η+3η+4η+5η κοπή. Στὶς Εἰκ. 1 καὶ 2 παρίσταται γραφικὰ ἡ σχέση τῆς ὀλικῆς πρόσληψης καλίου ἀπὸ τὰ φυτά (σύνολο πέντε κοπῶν) ἀντίστοιχα, μὲ τὶς τιμές NH₄OAc-K τῶν ἔδαφῶν (Εἰκ. 1) καὶ μὲ τὶς διορθωμένες τιμές NH₄OAc-K τῶν ἔδαφῶν (Εἰκ. 2), στὴ δὲ Εἰκ. 3 παρίστανται οἱ διαφορὲς σὲ ἐναλλακτικὸ καὶ μὴ-ἐναλλακτικὸ κάλι τῶν 25 ἔδαφῶν πού μελετήθηκαν.

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

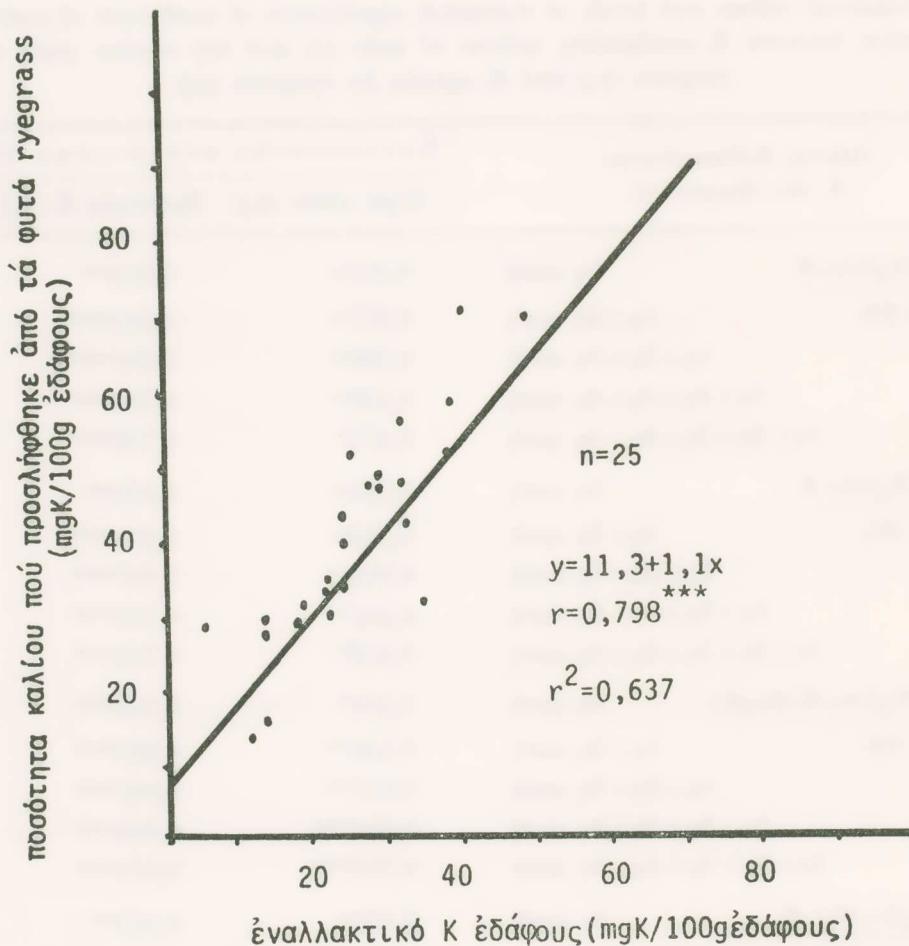
*Αριθμητικές τιμές και ἐπίπεδα στατιστικής σημαντικότητας τῶν συντελεστῶν συσχέτισης μεταξύ δεικτῶν διαθεσιμότητας τοῦ καλίου τῶν ἀδαφῶν (χ) και ἀπόδοσης ξηρῆς ούσίας φυτῶν ryegrass (y₁) και πρόσληψης καλίου ἀπὸ τὰ φυτὰ ryegrass (y₂).

Numerical values and levels of statistical significance of coefficient of correlation between K-availability indices of soils (x) and dry matter yield of ryegrass (y₁) and K-uptake by ryegrass (y₂).

Δείκτης διαθεσιμότητας Κ τῶν ἀδαφῶν (x)	Συντελεστὴς συσχέτισης (r)		
	Ξηρὴ ούσία (y ₁)	Πρόσληψη Κ (y ₂)	
<u>NH₄OAc-K</u>	1η κοπή	0,351ns	0,612**
(1:10)	1η+2η κοπή	0,377ns	0,673***
	1η+2η+3η κοπή	0,388ns	0,697***
	1η+2η+3η+4η κοπή	0,428ns	0,781***
	1η+2η+3η+4η+5η κοπή	0,475*	0,798***
<u>NH₄OAc-K</u>	1η κοπή	0,325ns	0,570**
(1:25)	1η+2η κοπή	0,340ns	0,635***
	1η+2η+3η κοπή	0,362ns	0,667***
	1η+2η+3η+4η κοπή	0,372ns	0,745***
	1η+2η+3η+4η+5η κοπή	0,432*	0,754***
<u>NH₄OAc-K (διορθ.)</u>	1η κοπή	0,514*	0,745***
(1:10)	1η+2η κοπή	0,530**	0,833***
	1η+2η+3η κοπή	0,617**	0,907***
	1η+2η+3η+4η κοπή	0,644***	0,948***
	1η+2η+3η+4η+5η κοπή	0,734***	0,972***
<u>H₂O+CO₂-K</u>	1η κοπή	0,425ns	0,562**
(Dirks)	1η+2η κοπή	0,322ns	0,573**
	1η+2η+3η κοπή	0,352ns	0,601**
	1η+2η+3η+4η κοπή	0,375ns	0,631***
	1η+2η+3η+4η+5η κοπή	0,380ns	0,638***

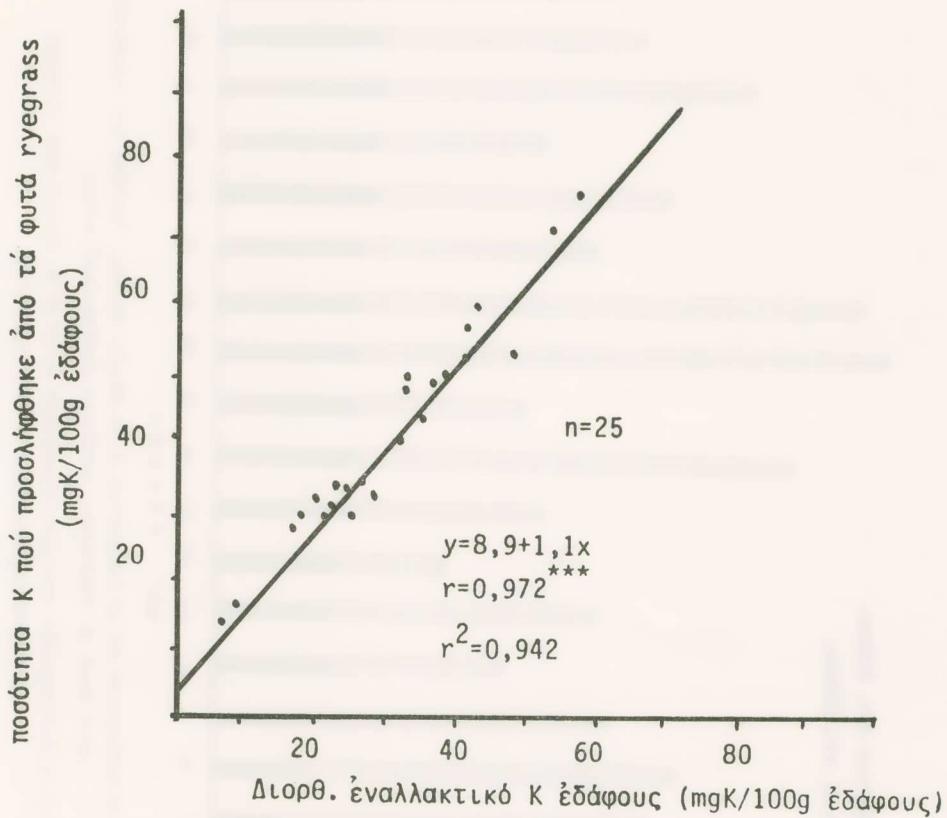
* ** *** = Σημαντικότητα σὲ ἐπίπεδο 0,05, 0,01, 0,001, ἀντίστοιχα.

ns = μὴ σημαντική

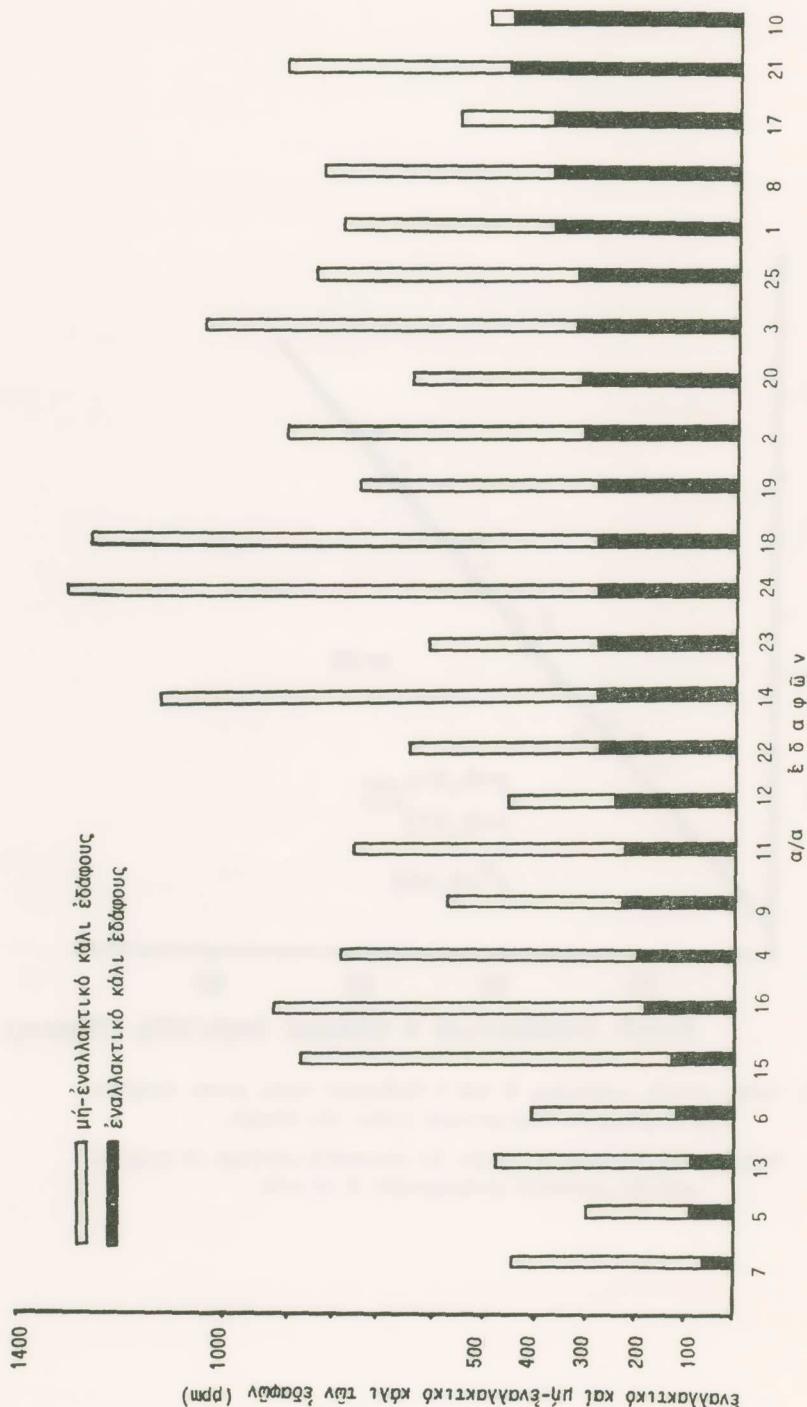
Εικ. 1. Σχέση μεταξύ πρόσληψης K από 5 διαδοχικές κοπές φυτών ryegrass και έναλλακτικού καλίου του έδαφους.

Relationship between K-uptake by successive cuttings of ryegrass and the exchangeable K of soils.

Εικ. 2. Σχέση μεταξύ πρόσληψης Κ από 5 διαδοχικές κοπές φυτών ryegrass και διορθωμένου έναλλακτικού καλίου των έδαφων.

Relationship between K-uptake by successive cuttings of ryegrass and the corrected exchangeable K of soils.

Εικ. 3. Διαφορές σε εναλλαξτικό καθιλ έδαφων της Βορ. Ελλάδος που τοποθετήθηκαν χωτά σεράδ με αντανακλαστικές ποσοστήσες εναλλαξτικού καθίνου.

Differences in exchangeable and non-exchangeable K for 25 N. Greece soils arranged in increasing amounts of exchangeable-K.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ – ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

‘Η άπλη έκχύλιση μὲ κανονικὸ διάλυμα δέξιοῦ ἀμμωνίου (NH_4OAc) έκχύλισε ἀπὸ τὰ ἐδάφη, κατὰ μέσο ὄρο, 25,9 mgK/100 g ἐδάφους ἔναντι 28,2 mgK/100 g ἐδάφους τῆς τριπλῆς (Πίν. 1).

‘Η ἔξισωση τῆς εὐθύγραμμης συσχέτισης ἀνάμεσα στὶς ποσότητες καλίου ποὺ ἐκχυλίστηκαν ἀπὸ τὰ ἐδάφη μὲ τὴν ἄπλη καὶ τριπλὴν έκχύλιση ἦταν $y=0,443+0,930x$, ὅ δὲ συντελεστὴς συσχέτισης ἦταν $r=0,989^{***}$. Συγκρίνοντας τὶς τιμὲς τῶν συντελεστῶν συσχέτισης (Πίν. 2) ἀνάμεσα στὴν ὀλικὴν πρόσληψη καλίου ἀπὸ τὰ φυτὰ καὶ τὶς ποσότητες καλίου ποὺ ἐκχυλίστηκαν ἀπὸ τὰ ἐδάφη μὲ τὴν ἄπλη καὶ τριπλὴν έκχύλιση μὲ διάλυμα NH_4OAc , παρατηροῦμε μιὰ μικρὴ ὑπεροχὴ τῆς ἀπλῆς έκχύλισης. Τὰ ἐδαφολογικὰ ἔργαστήρια χρειάζονται ἀπλές, γρήγορες καὶ ἀκριβεῖς μεθόδους [10, 16] καὶ ἀπὸ τὴν ἀποφη αὐτὴ ἡ ἀπλὴ έκχύλιση εἶναι πιὸ οἰκονομική, πιὸ γρήγορη καὶ πιὸ ἀπλὴ στὸ χειρισμό.

‘Τηρηχε, γενικά, μιὰ καλὴ συσχέτιση (Πίν. 2) μεταξὺ τιμῶν ἀνάλυσης τοῦ ἐδάφους γιὰ διαθέσιμο κάλι καὶ πρόσληψης καλίου ἀπὸ τὰ φυτά, ποὺ βελτιωνόταν διαδοχικὰ ἀπὸ τὴν 1η κοπὴ πρὸς τὸ ἔθροισμα τῆς 1ης+...+5ης κοπῆς, ἐνῶ ἡ ἀντίστοιχη συσχέτιση μὲ τὴν ξηρὴν ούσια τῶν φυτῶν (ἀπόδοση) —μὲ ἔξαίρεση τὴν συσχέτιση ἀνάμεσα στὶς διορθωμένες τιμὲς ἐναλλ. Κ τῶν ἐδαφῶν καὶ ἀπόδοσης τῶν φυτῶν— ἦταν στατιστικὰ μὴ-σημαντικές (Πίν. 2). ‘Η πρόσληψη θρεπτικῶν ἀπὸ τὰ φυτὰ θεωρεῖται, γενικά, ἡ πιὸ ἀμεση μέτρηση τοῦ διαθέσιμου καλίου τοῦ ἐδάφους, καὶ ἔναντι τῆς ἀπόδοσης, ἔνα καλύτερο κριτήριο γιὰ σκοπούς συσχέτισης μὲ τὶς τιμὲς ἀνάλυσης τοῦ ἐδάφους γιὰ κάλι. ‘Η μέθοδος τοῦ δέξιοῦ ἀμμωνίου ἀπέδωσε ἀκριβέστερα τὸ διαθέσιμο κλάσμα τοῦ ἐδαφικοῦ καλίου ἀπὸ ὅ,τι ἡ μέθοδος Dirks καὶ μπόρεσε νὰ ἔξηγήσει τὸ 63,7% (Εἰκ. 1) τῆς παραλλακτικότητας στὴν ὀλικὴ πρόσληψη καλίου ἀπὸ τὰ φυτὰ ryegrass. Λαμβάνοντας ὑπόψη τοὺς συντελεστὲς διόρθωσης (26, 27), ποὺ χρησιμοποιοῦνται στὴν ‘Ολλανδίᾳ γιὰ τὴ συνεκτίμηση τῶν ἐπιδράσεων τοῦ pH τῶν ἐδαφῶν καὶ τῆς περιεκτικότητάς τους σὲ ἀργιλλο + λεπτὴ ἥλιν πάνω στὸ ἐναλλακτικὸ κάλι τῶν ἐδαφῶν, ἡ μέθοδος τοῦ δέξιοῦ ἀμμωνίου ἐπιτρέπει τὸν προσδιορισμὸ τῆς ὀλικῆς σχεδὸν πρόσληψης καλίου ἀπὸ τὰ φυτά (Εἰκ. 2).

‘Ενα ἀπὸ τὰ προβλήματα τῆς μεθόδου τοῦ δέξιοῦ ἀμμωνίου, ὅταν χρησιμοποιεῖται σὰν διαγνωστικὸ μέσο, ἀποτελεῖ ἡ μὴ σταθερὴ σχέση τοῦ NH_4OAc -ἐναλλακτικοῦ καλίου τοῦ ἐδάφους μὲ τὸ κάλι τοῦ ἐδαφοδιαλύματος (24, 35). Γιὰ τὰ ἐδάφη ποὺ μελετήθηκαν μεταξὺ τῆς συγκέντρωσης καλίου στὸ ἐκχύλισμα κορεσμοῦ (= στὸ ἐδαφοδιάλυμα) καὶ τοῦ ἐναλλακτικοῦ καλίου ἡ σχέση ἦταν στατιστικὰ μὴ σημαντική ($r=0,218$). Γιὰ νὰ λάβουμε ὅμως ἔνα ἀξιόπιστο μέτρο τῆς ίκανότητας

τοῦ ἐδάφους νὰ ἐφοδιάζει ἐπαρκῶς μὲ κάλι τὸ ἐδαφοδιάλυμα γιὰ τὴν κανονικὴ ἀνάπτυξη τῶν φυτῶν, θὰ πρέπει νὰ λαμβάνονται ὑπόψη οἱ παράμετροι ποσότητας καὶ διάχυσης.

Τὸ ἐναλλακτικὸ κάλι δὲν μᾶς δίνει πληροφορίες σχετικὰ μὲ τὴν ταχύτητα διάχυσης τῶν ιόντων καλίου στὸ ἐδαφοδιάλυμα. Στὴν 'Ολλανδία εἶχε ἐπισημανθεῖ ἡ ἐπιδραση τῶν ίδιοτήτων τοῦ ἐδάφους πάνω στὴ διαθεσιμότητα τοῦ ἐναλλακτικοῦ καλίου, πολὺ πιὸ πρὸ τὸν γίνεται κατανοητὸ τὸ ἐπιστημονικὸ ὑπόβαθρο τῆς καὶ ἡ ἐπιστήμη τὴν τεκμηριώσει μὲ ἔρευνες [8]. Βρέθηκε μὲ πειράματα στὸν ἄγρο [5, 26, 27] ὅτι ὅσο μεγαλύτερη ἦταν ἡ περιεκτικότητα τοῦ ἐδάφους σὲ κλάσματα μηχανικῆς σύστασης $<16 \mu$ καὶ ψηλότερο τὸ pH, τόσο περισσότερο ἔπρεπε νὰ μειωθεῖ ἡ ἀριθμητικὴ τιμὴ τοῦ ἐναλλακτικοῦ καλίου μὲ διάλυμα 0,1 N HCl γιὰ νὰ δώσει ἔνα πραγματικὸ δείκτη τῆς διαθέσιμης ποσότητας καλίου τοῦ ἐδάφους. Θὰ πρέπει νὰ σημειωθεῖ ὅτι ἀν καὶ οἱ συντελεστὲς διόρθωσης ποὺ χρησιμοποιοῦνται στὴν 'Ολλανδία προτάθηκαν μόνο γιὰ 'Ολλανδικὲς συνθῆκες, ἀποδείχθησαν ὅμως νὰ εἶναι χρήσιμοι καὶ κάτω ἀπὸ συνθῆκες πολὺ διαφορετικὲς ἀπὸ τὶς συνθῆκες τῆς 'Ολλανδίας (8). Γιὰ μᾶς ἔχουν καθαρὰ προσανατολιστικὸ χαρακτήρα, ἀφοῦ θὰ πρέπει νὰ ἀξιολογηθοῦν σὲ σχέση μὲ τὸ εἰδος τῆς καλλιέργειας καὶ τὸν τύπο τοῦ ἐδάφους κάτω ἀπὸ τὶς δικές μας συνθῆκες.

"Ενα ἄλλο σημεῖο ποὺ θὰ πρέπει νὰ προσεχθεῖ ἰδιαίτερα κατὰ τὴ χρήση τῆς μεθόδου τοῦ ὁξικοῦ ἀμμωνίου εἶναι τὸ γεγονός ὅτι τὸ NH₄OAc-ἐναλλακτικὸ κάλι τοῦ ἐδάφους παρέχει ἔνα δείκτη τῆς διαθέσιμης ποσότητας καλίου τοῦ ἐδάφους κατὰ τὸ χρόνο τῆς δειγματοληψίας, ἀλλὰ δὲν παρέχει, κατ' ἀνάγκη, ἔνα δείκτη τοῦ ρυθμοῦ μὲ τὸν ὄποιο ἀναπληρώνεται τὸ ἐναλλακτικὸ κάλι τοῦ ἐδάφους ἀπὸ μὴ-ἐναλλακτικὲς πηγὲς κατὰ τὴ διάρκεια μιᾶς καλλιεργητικῆς περιόδου [37]. 'Εκχύλιση τοῦ ἐδάφους μὲ ζέον κανονικὸ διάλυμα HNO₃ χρησιμοποιεῖται ἐπιτυχῶς σὲ ὄρισμένες χῶρες [6], γιὰ τὸν καθορισμὸ τῆς σχετικῆς διαθεσιμότητας τοῦ μὴ-ἐναλλακτικοῦ καλίου τῶν ἐδαφῶν [30]. Στὴν Eικ. 3 βλέπουμε, διαγραμματικά, τὴ σχέση ἀνάμεσα στὸ ἐναλλακτικὸ κάλι τῶν ἐδαφῶν καὶ στὸ μὴ-ἐναλλακτικὸ κάλι ποὺ ἐκχυλίστηκε ἀπὸ τὰ ἐδάφη μὲ διάλυμα HNO₃ (K-HNO₃-Κ-ἐναλλακτικό). 'Ο συντελεστὴς συσχέτισης (*r*) γιὰ τὴ σύγκριση αὐτὴ εἶναι 0,079 καὶ μεταξὺ τοῦ ἐναλλακτικοῦ-K καὶ K-HNO₃ τῶν ἐδαφῶν 0,334. Τιμὲς ἐναλλακτικοῦ καλίου τοῦ ἐδάφους ποὺ μποροῦν νὰ χρησιμοποιηθοῦν γιὰ νὰ δείξουν μιὰ ἐπάρκεια καλίου ἔχουν βρεθεῖ γιὰ διάφορες Πολιτεῖες τῆς 'Αμερικῆς νὰ κυμαίνονται ἀπὸ 100-120 ppm ἢ καὶ περισσότερο, ἀνάλογα μὲ τὴν περιεκτικότητα τοῦ ἐδάφους σὲ ἀργιλλο (6, 19, 25). Στὴν Καλιφόρνια [6] ὅταν λαμβάνονται χαμηλὲς τιμὲς NH₄OAc-ἐναλλακτικοῦ καλίου ($<100 \text{ ppm}$) μιὰ δεύτερη ἐκχύλιση μὲ ζέον διάλυμα 1N HNO₃ ἐκτελεῖται στὰ ἐδάφη. 'Εὰν ἡ τιμὴ

πού λαμβάνεται είναι κάτω από μικρή περιεκτικότητα (<250 ppm) μπορεῖ να είναι κανεὶς βέβαιος ότι ή ίκανότητα τῶν έδαφῶν να ἀναπληρώνουν τὸ ἐναλλακτικὸ κάλι από μὴ-ἐναλλακτικὲς μορφὲς καλίου είναι μικρή καὶ θὰ πρέπει νὰ συσταθεῖ λίπανση μὲ κάλι [6, 17, 18]. Σύμφωνα μὲ τὰ παραπάνω μόνο γιὰ τὰ έδάφη 5, 7, 13 (Εἰκ. 3) θὰ χρειαζόταν ἐκχύλιση μὲ HNO_3 , τὰ όποια δύμως ἔχουν τιμὲς HNO_3 πολὺ πάνω απὸ τὴν κρίσιμη περιεκτικότητα τῶν 250 ppm.

S U M M A R Y

**Assessment of available potassium of soils by the method
of ammonium acetate and its problems.**

Twenty five soils were cropped with ryegrass in greenhouse and the yield and the K content of the above ground parts of the plants were correlated with the quantities of the potassium extracted from the soils by the ammonium acetate (NH_4OAc) extractant. The 1N NH_4OAc single extraction at a 10:1 extractant-soil ratio gave a good correlation value ($r=0,798^{***}$) with the total K-content of plants. This correlation, however, was notably improved ($r=0,972^{***}$), when the NH_4OAc extractable K was multiplied by a correlation factor, resulted from the inclusion of the effects of pH and the content of soil particles smaller than 20 μ , on the exchangeable potassium of soils.

B I B L I O G R A F I A

1. Arnold, P. W. and Close, B. M. 1961. Release of non-exchangeable potassium from some British soils, cropped in the Glasshouse. *J. Agr. Sci. Camb.* 57:295-381.
2. Barbier, G. 1941. Dosage rabide de P_2O_5 et de K_2O dans les sols en vue de fixer la fumare. *Ann. Agron.* 208-222.
3. Black, C. A. 1968. Soil-plant relationships. Willy and Sons 2nd ed.
4. Blanchet, R. et Perigaud, S. 1960. Sur l'appréciation du niveau des réserves potassiques des sols; Possibilité d'utilisation d'un test Morgan-Barbier amélioré. *Ann. Agron.* II.3: 347-355.
5. Bonn, J. van der. 1973. Development of soil testing in the Netherlands. Institute for Soil Fertility, Haren-Groningen.

6. Brown, A. L. Quicq, J., Gerald, J. der Boer. 1973. Diagnosing Potassium Deficiency by Soil Analysis. California Agriculture. June, p. 13-14.
7. Council on Soil Testing and Plant Analysis. 1974. Handbook on reference methods for Soil Testing .Council on Soil Testing and Plant Analysis. Athens, Ga.
8. Dieset, A. van. 1978. Factors affecting the availability of Potassium in Soils. Proc. 11th Congr. Inter. Potash. Inst. Bern, p. 75-97.
9. Dirks-Scheffer. 1933. Ztscher für Pflanzenern und Bodenk B. 12. 498.
10. Doll, E. C. and Lucas, R. E. 1973. Testing Soils for Potassium, Calcium and Magnesium. Soil Testing and Plant Analysis. Revised Edition. S.S.S.A. edited by L. M. Walsh and J. D. Beaton. Madison, Wisconsin USA, p. 133-151.
11. Grimme, H. 1976. Factors of potassium availability. Ind. Soil. Sci. Soc. Bull. 10: 144-163.
12. Grimme, H., Nemeth, K. and Brauschweig, L. C. von. 1971. Beziehungen zwischen dem verhalten des Kaliums im Boden und der Kaliumernährung der Pflanze. Forsch. Sonder 26/1, 165-176.
13. Grimme, H. and Nemeth, K. 1976. Bietet die CaCl_2 -Methode vorteile bei der Bestimmung der K-Versorgung von Böden. Landw. Forsch. 2901-12.
14. Grimme, H. and Nemeth, K. 1978. The Evaluation of Soil K Status by Means of Soil Testing Proc. 11th. Congr. Inter. Potash Inst. Bern 99-108.
15. Jackson, M. L. 1958. Soil Chemical Analysis Constable and Co Ltd London.
16. Knudsen, D., Petersen, G. A. and Pratt, P. F. 1982. Lithium, Sodium and Potassium. Methods of Soil Analysis. Part 2. Chemical and Microbiological Properties Agronomy Monograph no 9 (2nd ed.) p. 225-246.
17. Liebhardt, W. C. and Cotonoir, 1979. Potassium fertilizer recommendations and changes in potassium soil test values as influenced by additions of potassium. Commun. Soil Sci. Plant. Anal. 10 (5):831-840.
18. Liebhardt, W. C., Spoljaric, N., Wei - Wei Hsu and Cotonoir, L. 1979. Potassium release characteristics and mineralogical characteristics of some Delaware soils. Commun. Soil Plant Anal. 10 (7) 1025-1036.
19. MacLean, E. O. 1976. Exchangeable K levels for maximum crop yields on soils of different exchange capacities. Commun. Soil Plant Anal. 7 (9) 823-838.
20. MacLean, E. O. 1978. Influence of clay content and clay composition on potassium availability. In Potassium in soils and crops. Potash Res. Inst. of India, p. 1-19.
21. Merwin, H. D. and Peech, M. 1951. Exchangeability of soils potassium in the sand, silt and clay fractions as influenced by the nature of the complementary exchangeable cation. Soil Sci. Soc. Amer. Proc. 15:125-128.
22. Nemeth, K. 1978. Limitations of present soil test interpretations for K and suggestions for modifications. A. European experience. In Potassium in soils and crops. Potash Res. Inst. of India New Delhi, p. 95-111.
23. Nemeth, K., Mengel, K. and Grimme, H. 1970. The concentration of K, Ca and Mg in the saturation extract in relation to exchangeable K, Ca and Mg. Soil Sci. 109:179-185.

23. Nye, P. H. 1972. Localized movement of potassium ions in soils. Proc. 9th Colloq. Inter. Potash, Inst. 147-175.
25. Olson, R. A., Frank, K. D., Grabouski, P. H. and Rehm, G. W. 1982. Soil Testing Philosophies ,consequences of varying recommendations. Crops and Soils Magazine, October, p. 15-18.
26. Paauw, F. r. van der. 1967. Probleme der Feldversuchmethodik. Vorträge eines symposiums im Institut für saatgut und Ackerbau Halle-Lauchstadt der Deutschen Akademie der Landwirtschaftswissenschaft zu Berlin V:5 bis 9 Juli 1965. Soderdruck Tagungsberichte Nr 86:97-104.
27. Paauw, F. r. van der. 1973. Adjusting Fertilizer rates to soil fertility level on the basis of soil testing. Pontificiae Academiae Scientiarum Scripta Varia No 38.
28. Pech, M. 1948. Chemical methods for assessing soil fertility. In H.M. Kitchen ed. Diagnostic Techniques for soils and crops. The American Potash Institute Washington. D.C.
29. Πολυζόπουλος, Ν., Σιμώνης, Α. 1968. 'Επιλογή και βαθμολόγηση μεθόδου έργαστηριακού προσδιορισμού άφομοιωσίμου καλίου εις τὰ έδάφη τῆς Βορ. Ελλάδος. 'Επιστ. Δελτίο Νο 3 104-115 ΣΕΕΛΘ.
30. Pratt, P. F. 1952. Release of potassium from non-exchangeable forms from size fraction of several Iowa soils. Soil Sci. Soc. Amer. Proc. 16:25-29.
31. Quemener, J. 1978. The measurement of soil potassium. IPI. Research Topics No 4. International Potash Institute Bern.
32. Reitemeier, R. F. 1951. Soil Potassium Adv. Agron. 3:113-134.
33. Schatschabel, P. and Heinemann, C. G. 1974. Beziehungen zwischen der Kaliumgehalten. In Boden und in jungen Haferpflanzen. Z. Pflanzenernähr. Bodenk. 137, 123-134.
34. Scheffer-Schachsschabel. 1976. Lehrbuch der Bodenkunde. Stuttgart.
35. Schufelen, A. C. 1972. The Cation Exchange System of the soil. 9th Colloq. of Inter. Potash Inst. Bern. p. 75-88.
36. Simons, A. D. 1973. Effect of temperature and solvent/soil ratio on the extraction of phosphorus and potassium. Ph. D. Thesis. University of Aberdeen. Gr. Britain.
37. Σιμώνης, Α. Δ. 1978. Τὸ διαθέσιμο γιὰ τὰ φυτὰ κάλι τοῦ έδαφους καὶ δξιολόγηση τῶν μεθόδων ἐκτιμήσεως τοῦ. Διατριβὴ ἐπὶ 'Τριηγεσίᾳ. 'Ανωτάτη Γεωπονική Σχολὴ' Αθηνῶν.
38. Σιμώνης, Α. Δ. 1980. 'Εκτίμηση τῆς ίκανότητας τῶν έδαφῶν νὰ ἐφοδιάζουν μὲ κάλι τὶς καλιέργειες. I. Προσδιορισμὸς ἐναλλακτικοῦ καὶ μὴ ἐναλλακτικοῦ καλίου τῶν έδαφῶν καὶ τοῦ βαθμοῦ διαθεσιμότητάς τους στὰ φυτά. Γεωργικὴ "Ερευνα IV:301-315.
39. Simons, A. D. 1982. Soil texture effect of the availability of exchangeable potassium. Séminaire CEE-Agrimed, Bari 28-30 Septembre 1982 on «Evaluation du niveau de fertilité des sols dans différentes de culture-criteres pour mesurer cette fertilité». Communaute Economique Européenne - Instituto Sperimentale Agronomico, Bari, p. 61-75.

40. Σιμώνης, Α., Νικολαΐδος, Κ. 1974. Έπιλογή και βαθμολόγηση έργαστηριακῶν μεθόδων προσδιορισμοῦ φωσφόρου και καλίου διὰ πολυετῶν πειραμάτων σὲ δοχεῖα. (Ίνστιτούτο Εδαφολογίας, Θεσσαλονίκη).
41. S k o g l e y, E. O. 1980. Soil physical properties for a K soil Test. Better Crops with Plant Food. 64, 6-9.
42. Σχοινάς, Σ., Τασούλας, Ι., Σπυρόπουλος, Α., Σιμώνης, Α. 1974. Βαθμολόγηση έργαστηριακῶν μεθόδων προσδιορισμοῦ διαθέσιμου φόσφωρου και καλίου διὰ πολυετῶν πειραμάτων (1966-1972) καλλιέργειας σίτου εἰς ἐδάφη τῆς Βορ. Ελλάδος. (Ίνστιτούτο Εδαφολογίας, Θεσσαλονίκη).
43. Technical Bulletin No 14 of MAFF. 1967. Soil Potassium and Magnesium.
44. Th omas, G. W. and Hipp, B. W. 1968. Soil factors affecting potassium availability. In the role of potassium in Agriculture. Soil Sci. Soc. Amer. Madison Wisconsin, p. 269-291.
45. Wood, C. K. and De Turk, E. E. 1941. The adsorption of K in soils in non-replaceable forms. Soil Sci. Soc. Amer. Proc. 5:152-161.